

การศึกษายุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์
โครงสร้างคำและบริบทของนิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ทวิชัย มงคลเคหา*

*โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชามนุษยศาสตร์และศิลปกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทของนิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นิสิตสามารถนำมาใช้ได้ถูกต้องมากที่สุดและน้อยที่สุด และความคิดเห็นของนิสิตต่อการเรียนการสอนโดยใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 30 คน โดยการสุ่มตัวอย่างจากนิสิตทั้งหมดจำนวน 121 คน ใช้เวลาในการทดลองสอน 12 คาบๆ ละ 50 นาที ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แผนการสอนการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการ

วิเคราะห์ โครงสร้างคำและบริบท 4 แผน แบบทดสอบความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท แบบบันทึกหลังการเรียนของนิสิต และแบบบันทึกหลังการสอนของครู วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบ t-test แบบ Dependent

ผลการศึกษาพบว่านิสิตกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท สามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ยุทธวิธีการวิเคราะห์โครงสร้างคำที่นิสิตสามารถใช้เดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากที่สุดคือ การวิเคราะห์คำประสมร้อยละ

บทนำ

โลกปัจจุบันนี้เป็นโลกของข้อมูลข่าวสารที่เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกคนทั่วโลก และมนุษย์จำเป็นต้องใช้ภาษาในการรับรู้ข่าวสาร คนที่รู้และเข้าใจหลายภาษาก็ย่อมมีโอกาสในการรับรู้ข่าวสารมากกว่าคนอื่น ดังนั้นภาษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศที่เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายคือภาษาอังกฤษ ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงถูกกำหนดให้เป็นภาษาพื้นฐานที่ต้องใช้เรียนในสถานการศึกษาโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้านคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้สามารถนำไปติดต่อสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ทักษะการอ่านนับเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญยิ่งในชีวิตประจำวันเพราะเป็นทักษะที่ผู้เรียนนำมาใช้แสวงหาความรู้ความเข้าใจ ความบันเทิง การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อหรือการพัฒนาตนเองให้ถึงพร้อมกับการรับส่งข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้สามารถ

ก้าวทันกับโลกในยุคปัจจุบัน อย่างไรก็ตามการที่จะให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าหาเทคนิควิธีการสอนที่ดีและใหม่อยู่เสมอเพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการสอนทักษะการอ่านจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษในปัจจุบันพบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ทั้งนี้เพราะยังขาดวิธีการหรือเทคนิคที่เหมาะสมซึ่งเป็นตัวช่วยที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจให้มากขึ้น (เรวดี หิรัญ, 2537: 149) ขณะที่ สมุทร เชื้อเชาวนิช (2540: 15) กล่าวว่า อุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งของคนไทยด้านการอ่านภาษาอังกฤษคือการไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ซึ่งทำให้ไม่สามารถเข้าใจประโยคที่อ่านและส่งผลนำไปสู่ความไม่เข้าใจต่อสิ่งที่อ่านในที่สุด

จอห์นสันและเพียร์สัน (Johnson & Pearson, 1978) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์ว่าผู้เรียนที่มีความรู้คำศัพท์น้อยหรือไม่ได้รับการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ที่ดีจะไม่สามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ลองและริชาร์ด (Long & Richard, 1987: 100-101) ที่กล่าวว่า ความรู้เรื่องคำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยในด้านการอ่าน ขณะที่ โคดี้และฮัคกิน (Coady & Huckin, 1999: 196) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่าการรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในทุกะดับการศึกษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่งและสอง ยิ่งระดับการศึกษายิ่งสูงเท่าใดความจำเป็นในการเรียนรู้คำศัพท์ยิ่งต้องมากขึ้นเท่านั้น

เฟรดริกสัน (Fredrickson, 1994: 1-5) กล่าวว่าคำศัพท์เป็นหัวใจสำคัญในการสอนภาษาต่างประเทศและวิธีที่ดีที่สุดในการสอนคำศัพท์คือ การสอนโดยวิธีฝึกการใช้คำศัพท์ในบริบท ซึ่งการสอนคำศัพท์ด้วยวิธีนี้จะพื้นฐานอย่างคิในเรื่องของการอ่านเพราะคำศัพท์ภาษาอังกฤษคำหนึ่งๆ อาจมีความหมายเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมของรูปประโยคที่คำศัพท์คำนั้นปรากฏอยู่ และบริบทจะเป็นสิ่งที่ช่วยชี้แนะเกี่ยวกับความหมายของคำที่ยังไม่ทราบซึ่งมาจากการสังเกตคำหรือประโยคที่อยู่ใกล้กับคำที่ไม่ทราบนั้น

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro, 1974) ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ว่าครูควรสอนให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทและควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์เพื่อการติดต่อสื่อสาร ขณะที่เนชั่น (Nation, 1990: 130) กล่าวว่า การเดาคำศัพท์โดยอาศัยบริบทเป็นยุทธวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ที่สำคัญที่สุด จุดมุ่งหมายคือให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่ทราบในบริบทได้อย่างถูกต้องโดยไม่ต้องหยุดจังหวะในการอ่านมากเกินไป สิ่งนี้เป็นทักษะซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนไม่เพียงแต่พัฒนาคำศัพท์โดยพึ่งพาตนเอง แต่ยังพัฒนาความสามารถในการอ่านอีกด้วย นอกจากนี้ตัวชี้แนะจากบริบทยังช่วยให้การอ่านลื่นไหล แม้ว่ายังมีบางคำยังเข้าใจความหมายไม่ชัดแต่ผู้อ่านที่มีประสบการณ์ส่วนมากมักจะใช้วิธี “เดา” ความหมายโดยใช้ตัวชี้แนะที่ปรากฏในบริบทมากกว่าการเปิดพจนานุกรม ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถพัฒนาการใช้ตัวชี้แนะเพื่อหาความหมายของคำ (สุนิจ สุตันทวิบูลย์, 2543: 3)

มีนักวิจัยจำนวนมากที่นำเสนอถึงยุทธวิธีในการเพิ่มความสามารภในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทเช่น สมุทร เซ็นเชาวิช (2540: 15-16) สุนิจ สุตันทวิบูลย์ (2543: 5-15) ศรีทิพย์ เบญจภา (2544: 105-147) Rubin (1993: 253-255) Boning (1995: 2-8) Crawley & Mountain (1995: 83) Weiner & Bazerman (1998: 16-18) และ Gallagher (1999: 390-392) นำเสนอยุทธวิธีวิเคราะห์โครงสร้างคำ (Word Analysis) ได้แก่ คำอุปสรรค (Prefix) คำปัจจัย (Suffix) รากคำ (Root) และคำประสม (Compound Word) และยุทธวิธีวิเคราะห์บริบท (Contextual Analysis) ได้แก่ คำจำกัดความ (Definition) การกล่าวซ้ำ (Restatement) การยกตัวอย่าง (Example) คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือเปรียบเทียบกัน (Synonym or Comparison) คำที่มีความหมายตรงกันข้ามหรือขัดแย้งกัน (Antonym or Contrast) การวินิจฉัย (Inference) การใช้ประสบการณ์และความรู้เดิม (Prior Knowledge) การใช้เหตุ-ผล (Cause and Effect) คำที่สะท้อนอารมณ์ (Mood or Tone) มีนักวิจัยทั้งในและต่างประเทศหลายท่านนำเอายุทธวิธีเหล่านี้ไปทดลองใช้ในห้องเรียนเช่น สวิชเชอร์ (Swisher, 1989) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนคำศัพท์โดยการวิเคราะห์โครงสร้างคำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่าการวิเคราะห์โครงสร้างคำช่วยเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และทำให้จดจำคำศัพท์ได้นานขึ้น ส่วนแทรตเนอร์ (Trattner, 1990) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการใช้บริบทที่มีต่อความสามารถของเด็กในการหาความหมายคำศัพท์จากบริบท กลุ่มตัวอย่างเป็น

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่เปิดให้บริการทางการศึกษากับนิสิตทุกภูมิภาคของประเทศไทยตามนโยบายของรัฐบาล ดังนั้นพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษของนิสิตจึงแตกต่างกันค่อนข้างมาก นิสิตส่วนใหญ่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน ค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน เนื่องจากมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ในบทอ่านจำกัดและไม่สามารถนำบริบทมาเดาความหมายของคำศัพท์ได้ ดังนั้นนิสิตจึงแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยการเปิดหาคำศัพท์ที่ไม่รู้จากพจนานุกรม การแก้ปัญหาเช่นนี้ทำให้บทอ่านน่าเบื่อ ใช้เวลามาก และอาจไม่รู้ความหมายที่แท้จริงของคำศัพท์ในบริบทนั้น ปัญหาเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนเกิดการท้อแท้ เบื่อหน่ายกับบทอ่านซึ่งส่งผลให้การอ่านขาดประสิทธิภาพ อ่านไม่เข้าใจ ในที่สุดก็ทำให้ไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเอายุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทมาแก้ปัญหาดังกล่าว

ผู้วิจัยเห็นว่ายุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทมีความสำคัญมาก สามารถแก้ปัญหาการ

อ่านและเพิ่มประสิทธิภาพของการอ่านได้ เพราะยุทธวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษขณะทำการอ่านอย่างมีเหตุผลและถูกวิธีโดยไม่ต้องเสียเวลากับการเปิดพจนานุกรม เป็นการประหยัดเวลาในการอ่าน ยุทธวิธีนี้สามารถใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับชั้นตลอดจนผู้ที่สนใจและรักการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท ของนิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลากจากนิสิต 2 ห้องเรียนซึ่งจำนวนทั้งหมด 121 คน

2. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 18 คาบๆ ละ 50 นาที สัปดาห์ละ 3 คาบ เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ ในภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2550

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วยแผนการสอนจำนวน 4 แผน แบบทดสอบความสามารถเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท จำนวน 60 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำ และบริบท ที่เหมาะสมกับนิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้น ปีที่ 1 จำนวน 14 ยุทธวิธี

1.2 คัดเลือกบทอ่านที่ใช้ในการสอนอ่าน ระดับอนุเจต (Paragraph) หรือประโยค โดยเนื้อหา มีคำศัพท์โครงสร้างทางภาษาและตัวชี้แนะที่ เหมาะสมกับนิสิตชั้นปีที่ 1

1.3 สร้างแผนการสอนการเดาความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งรายละเอียดของแผนการ สอนมีดังนี้

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการสอน

1.1 ศึกษายุทธวิธีการเดาความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำ และบริบท และแบบฝึกหัดจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เลือกยุทธวิธีการเดาความหมาย

แผนที่	จำนวนคาบ	เนื้อหา
	3	- ชี้แจง ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย - ทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
1	3	- ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำ : การใช้ อุปสรรค (Prefix) ปัจจัย (Suffix) รากศัพท์ (Root) และการใช้คำประสม (Compound Words)
2	3	- ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบท : การใช้คำ จำกััดความ (Definition) การกล่าวซ้ำ (Restatement) และการใช้การ ยกตัวอย่าง (Example)
3	3	- ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบท : การใช้การ เปรียบเหมือนและเปรียบเทียบต่าง (Comparison and Contrast) การใช้คำตรง ข้ามและคำเหมือน (Synonym and Antonym)
4	3	- ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบท : การใช้เหตุ- ผล (Cause-Effect) การใช้การวินิจฉัย (Inference) และการใช้คำอธิบาย (Explanation)
	3	- ชี้แจง ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย - ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

2. แบบทดสอบความสามารถเดาความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างของ คำและบริบท

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจาก หนังสือแนวทางการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ (อัญญา วงศ์โสธร, 2538: 40-50; Read, 2000: 101-110) เพื่อนำมาประยุกต์ในการสร้างแบบทดสอบ

2.2 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาที่มีคำศัพท์และ โครงสร้างทางภาษาเหมาะสมกับ นิสิตเอก ภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 มาสร้างแบบทดสอบประเภท 4 ตัวเลือก เพื่อใช้ทดสอบความสามารถในการใช้ ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์ โครงสร้างคำ (คำอุปสรรค คำปัจจัย รากคำ และคำ ประสม) และจากการวิเคราะห์บริบท (คำจำกัดความ การกล่าวซ้ำ การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบและ การเปรียบเทียบต่าง คำตรงข้ามและคำเหมือน การใช้เหตุผล และการใช้คำอธิบาย) จำนวน 80 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 80 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาการ สอนวิชา ภาษาอังกฤษตรวจสอบความความถูกต้องและ เหมาะสม และนำมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุงตาม คำแนะนำ

2.4 นำแบบทดสอบความสามารถเดา ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์ โครงสร้างคำและบริบทที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข แล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน

2.5 นำผลคะแนนการตรวจแบบทดสอบไปหา คุณภาพของเครื่องมือ โดยหาความเชื่อมั่นของ แบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร Kuder Richardson (KR-21) ที่มีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.7 จากนั้นนำ

แบบทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าความยาก ง่าย และค่าอำนาจจำแนก โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า ความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.2-0.8 และค่าอำนาจ จำแนก (r) มากกว่า 0.2 เลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตาม เกณฑ์มากที่สุดจำนวน 60 ข้อ เป็นแบบทดสอบ ความสามารถเดาความหมาย คำศัพท์ ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์ โครงสร้างคำและ บริบท สำหรับใช้สอบก่อนและหลังการทดลอง

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตต่อการ เรียนการสอนโดยใช้ยุทธวิธีการเดาความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำ และบริบท

4. บันทึกหลังการเรียนของนิสิต

5. บันทึกหลังการสอนของครู

5. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวม ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยใช้แผนการทดลอง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1. แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
SR	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

S แทน กลุ่มตัวอย่าง (Sample Group)

R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง

X แทน การจัดกระทำ Treatment คือ การใช้ ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
 ทำโดยจัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนิสิตกลุ่มตัวอย่างถึงวิธีการดำเนินการทดลอง จุดประสงค์ของการทดลอง และวิธีประเมินผลการเรียน จากนั้นดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างตามเนื้อหาและระยะเวลาที่กำหนด โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน ซึ่งจัดสอนตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นด้วยยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท 4 แผน ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 6 สัปดาห์ จำนวน 18 คาบ ครูและนิสิตกลุ่มทดลองจดบันทึกหลังการเรียนการสอนเมื่อจบแต่ละแผนการสอน หลังจากที่ดำเนินการสอนครบทุกแผนแล้ว นิสิตกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความสามารถการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท จำนวน 60 ข้อ นิสิตกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษภายหลังจากการเรียนการสอน ผู้สอนตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบ แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ ตรวจสอบและนำคะแนนแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อหาข้อสรุป รวบรวมประเด็นสำคัญบันทึกหลังการเรียนของนักเรียน และบันทึกหลังการสอนของครู สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถของนิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการฝึกการใช้ยุทธวิธี

การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent

2. หาค่าร้อยละชนิดของยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทที่นิสิตใช้ได้ถูกต้องมากที่สุดและน้อยที่สุดตามลำดับจากแบบทดสอบ

3. หาคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามความคิดเห็นหลังการทดลอง

4. รวบรวมประเด็นสำคัญของแบบบันทึกหลังการเรียนการสอนของนิสิตและครู มาสรุปเป็นความเรียง

5. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาสรุปเพื่อหาความสอดคล้อง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 81; ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2549: 167-171)

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
  - 1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)
  - 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
  - 1.3 สถิติ t-test แบบ Dependent
  - 1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบทดสอบ

- 2.1 หาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบ ใช้สูตร

$$P = \frac{Ru + Rl}{2f}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยาก

Ru แทน จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก

RI แทน จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำที่เท่ากัน

2.2 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบใช้สูตร

$$r = \frac{Ru - RI}{f}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก

Ru แทน จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก

RI แทน จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

2.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบใช้สูตร KR-21

$$r_{rr} = \frac{kS^2 - \bar{X}(k - \bar{X})}{S^2(k - 1)}$$

เมื่อ r_{rr} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อสอบ

S^2 แทน ความแปรปรวน

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 2. เปรียบเทียบคะแนนการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนิสิตก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถการใช้ยุทธวิธีการเดา ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	ค่าเฉลี่ย	ค่าความแปรปรวน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t
ก่อนการทดลอง	25.43	8.35	11.48**
หลังการทดลอง	32.43	7.65	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษายุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท ของนิสิตเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท

เพื่อหาความแตกต่างทางสถิติของคะแนนความสามารถในการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทก่อนและหลังการทดลอง ผู้วิจัยนำคะแนนมาเปรียบเทียบโดยใช้สูตร t-test for Dependent Samples ซึ่งผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 2)

2.ผลการวิเคราะห์ยุทธวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท

ซึ่งพบว่ายุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำที่นิสิตใช้เดาความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องมากที่สุดคือ การวิเคราะห์คำประสมร้อยละ 65.83 รองลงมาคือวิเคราะห์คำอุปสรรคร้อยละ 55.33 (ตารางที่ 3) ส่วนยุทธวิธีการวิเคราะห์โครงสร้างคำที่นิสิตใช้เดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องน้อยที่สุดคือ การวิเคราะห์รากคำร้อยละ 34.67 รองลงมาคือ การวิเคราะห์คำปัจจัยร้อยละ 50.33 และค่าเฉลี่ยของการวิเคราะห์โครงสร้างคำก่อนการทดลองเท่ากับ 38.83 ส่วนค่าเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 51.54 สามารถสรุปได้ว่าการวิเคราะห์โครงสร้างคำเพิ่มประสิทธิภาพในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษขึ้นอีกร้อยละ 32.73

ส่วนยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์บริบทที่นิสิตใช้เดาความหมายได้ถูกต้องมากที่สุดคือการกล่าวซ้ำร้อยละ 78.33 รองลงมาคือการยกตัวอย่างร้อยละ 65.33 (ตารางที่ 4) และการเปรียบเทียบร้อยละ 62.5 ตามลำดับ ส่วนยุทธวิธีการวิเคราะห์บริบทที่นิสิตใช้เดาความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องน้อยที่สุดคือการเปรียบเทียบร้อยละ 44 รองลงมาคือการใช้คำตรงข้ามร้อยละ 44.17 และการใช้คำเหมือนร้อยละ 54 ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยของการวิเคราะห์บริบทก่อนการทดลองเท่ากับ 41.52 หลังการทดลองเท่ากับ 58.15 สรุปได้ว่าการวิเคราะห์บริบทสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษขึ้นอีกร้อยละ 40.05 โดยภาพรวมสามารถสรุปได้ว่ายุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทเพิ่มประสิทธิภาพในการเดาความหมายคำศัพท์ขึ้นอีกร้อยละ 36.39

ตารางที่ 3. ผลการวิเคราะห์การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทแต่ละวิธีโดยคิดเป็นร้อยละและค่าเฉลี่ย

การวิเคราะห์โครงสร้างคำ	จำนวนนิสิตที่เดาความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องก่อนการทดลองคิดเป็นร้อยละ	จำนวนนิสิตที่เดาความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องหลังการทดลองคิดเป็นร้อยละ
รากคำ	26	34.67
คำปัจจัย	46	50.33*
คำอุปสรรค	40	55.33*
คำประสม	43.33	65.83*

ค่าเฉลี่ยของการวิเคราะห์โครงสร้างคำก่อนการทดลอง $\bar{X} = 38.83$

ค่าเฉลี่ยของการวิเคราะห์โครงสร้างคำหลังการทดลอง $\bar{X} = 51.54$

ตารางที่ 4. ผลการวิเคราะห์การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท โดยการใช้คำจำกัดความ การกล่าวซ้ำ การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบ การเปรียบเทียบต่าง การใช้คำตรงกันข้าม การใช้คำเหมือน การใช้เหตุผล และการใช้คำอธิบาย

การวิเคราะห์บริบท	จำนวนนิสิตที่เดาความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องก่อนการทดลองคิดเป็นร้อยละ	จำนวนนิสิตที่เดาความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องหลังการทดลองคิดเป็นร้อยละ
การใช้คำจำกัดความ	35	58.67
การกล่าวซ้ำ	50.83	78.33*
การยกตัวอย่าง	50.67	65.33*
การเปรียบเทียบ	51.67	62.5*
การเปรียบเทียบต่าง	27.33	44
การใช้คำตรงกันข้าม	43.33	44.17
การใช้คำเหมือน	34.67	54
การใช้เหตุผล	37.5	55
การใช้คำอธิบาย	42.67	61.33

ค่าเฉลี่ยของการวิเคราะห์บริบทก่อนการทดลอง $\bar{X} = 41.52$

ค่าเฉลี่ยของการวิเคราะห์บริบทหลังการทดลอง $\bar{X} = 58.15$

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท

ผู้วิจัยได้ทำการวัดความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทหลังการทดลอง โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 15 ซึ่งเป็น

แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การแปลผลดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51- 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ย 3.51- 4.50 หมายถึง เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ไม่มีความคิดเห็น

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงว่านิสิตเอกภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนการสอนโดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท โดยคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามทั้งหมดมีค่าเท่ากับ

ตารางที่ 5. แสดงผลความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน โดยใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจาก การวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น	
		ค่าเฉลี่ย	แปลผล
1	กิจกรรมการเรียนการสอนและคำสั่งมีความชัดเจน	4.4	เห็นด้วย
2	กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายของ คำศัพท์	4.3	เห็นด้วย
3	กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์ สอดคล้องกับความต้องการหรือสอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียน	4.36	เห็นด้วย
4	ในบทอ่านที่ครูนำมาเสนอมีคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่รู้ความหมาย แต่ผู้เรียนสามารถ เดาความหมายคำศัพท์จากโครงสร้างคำหรือบริบทได้ถูกต้อง	4.27	เห็นด้วย
5	การเรียนการสอนโดยใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์ โครงสร้างคำและบริบท ทำให้บทเรียนสนุกสนาน น่าสนใจ ผู้เรียนมี ปฏิสัมพันธ์กับนิสิตคนอื่นๆ ในห้องเรียนมากขึ้น	4.37	เห็นด้วย
6	ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้นและเร็วขึ้นจากการใช้ ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์	4.3	เห็นด้วย
7	การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและ บริบททำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับตัวชี้แนะและบริบทได้ดียิ่งขึ้น	4.27	เห็นด้วย
8	ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องตามบริบท	4.3	เห็นด้วย
9	หลังการเรียนรู้การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและ บริบท ผู้เรียนเปิดหาความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรมน้อยลง	4.23	เห็นด้วย
10	ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการใช้ยุทธวิธีต่างๆ ในการเดาความหมายของ คำศัพท์ในบทอ่านหลังจากการเรียน	4.27	เห็นด้วย

ตารางที่ 5. (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นข้อ	
		ค่าเฉลี่ย	แปลผล
11	กิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่าน และอ่านบทอ่านได้เร็วขึ้น	4.4	เห็นด้วย
12	การเรียนรู้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ทำให้ผู้เรียนใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียนมากขึ้น	4.27	เห็นด้วย
13	การที่ผู้เรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านมากขึ้น	4.43	เห็นด้วย
14	ผู้เรียนสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทในการศึกษาค้นคว้าในระดับที่สูงขึ้นได้	4.3	เห็นด้วย
15	ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการอ่านของผู้เรียน	4.67	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
รวมค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความคิดเห็น เท่ากับ		4.34	เห็นด้วย

4. บันทึกหลังการเรียนของนิสิต

บันทึกหลังการเรียนของนิสิตเป็นคำถามปลายเปิด 3 ข้อ โดยมีแนวทางในการแสดงความคิดเห็นดังนี้

1. หลังจากเรียนการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์แต่ละวิธี นิสิตสามารถนำมาใช้เดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท ทำให้นิสิตเรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

3. ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทสามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนิสิตได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

ผู้วิจัยนำข้อมูลในการแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทของนิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน บันทึกไว้หลังการเรียน จำนวน 4 แผนการเรียน มาวิเคราะห์และแสดงเป็นความถี่แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ 90-100 ระดับมากที่สุด 80-89 ระดับมาก 60-79 ระดับปานกลาง 50-59 ระดับน้อย 0-49 ระดับน้อยที่สุด

ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกหลังการเรียนของนิสิตพบว่า นิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติที่ดีต่อยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท และเห็นว่าเป็นยุทธวิธีที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาการอ่านบทอ่านในระดับมากที่สุดคือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 92.23 (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการเรียนแต่ละแผนการเรียนของนิสิต

พฤติกรรม	แผน1	แผน2	แผน3	แผน4	ค่าเฉลี่ย
1. นิสิตสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้อง	83.33	93.33	86.67	86.67	87.5
<u>เหตุผล</u>					
* วิเคราะห์จากโครงสร้างคำ					
* หน้าที่ของคำในประโยค					
* เดาความหมายจากชนิดของคำ					
* ตัวชี้แนะชัดเจน เข้าใจง่าย					
* สังเกตจากคำตรงข้ามและคำเหมือน					
* สังเกตจากคำอธิบาย					
* สังเกตจากการพูดซ้ำ					
* สังเกตจากตัวอย่าง					
* สังเกตจากการเปรียบเทียบ					
* สังเกตจากคำอธิบาย					
2. ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำให้นิสิตเรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น	86.67	96.67	96.67	93.33	93.34
<u>เหตุผล</u>					
* รู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำ					
* รู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นจากตัวชี้แนะ					
* รู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นจากการสังเกตคำตรงข้ามและคำเหมือน					
* รู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นจากคำอธิบาย					
* รู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นจากการพูดซ้ำ					
* รู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นจากการยกตัวอย่าง					
3. ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์สามารถพัฒนาการอ่านของนิสิตได้	93.33	96.67	96.67	96.67	95.84
<u>เหตุผล</u>					
* การเดาความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องทำให้อ่านได้เร็วขึ้น					
* ใช้พจนานุกรมน้อยลง					
* อ่านบทอ่านได้มากขึ้นในเวลาเท่าเดิม					
* มีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน					
ค่าเฉลี่ย	87.78	95.56	93.34	92.22	92.23

5. บันทึกหลังการสอนของครู

ผู้วิจัยได้สังเกตการเรียนรู้ออก
ภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ระหว่างการทดลองและจาก

การตรวจงาน แล้วทำการบันทึกตามแผนการสอน 4
แผน โดยนำเสนอไว้ในตาราง 7 ดังนี้

ตารางที่ 7. (ต่อ)

ยุทธวิธีในการเดาความหมาย คำศัพท์	บันทึกหลังการสอนและจากการตรวจงาน
การวิเคราะห์บริบท(การใช้คำ เปรียบเทียบและการเปรียบเทียบ การใช้คำตรงกันข้าม และคำ เหมือน	3. ข้อสังเกตจากการตรวจงาน * นิสิตส่วนใหญ่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเนื่องจากตัวชี้แนะเข้าใจง่าย และมีความชัดเจน แต่ยังมีนิสิตบางคนอ่านคำอธิบายคำศัพท์ที่ใช้คำจำกัด ความ ไม่เข้าใจ <u>แผนการสอนที่ 3: การใช้การเปรียบเทียบและการเปรียบเทียบ การใช้คำ ตรงข้ามและคำเหมือน</u> 1. ข้อสังเกตระหว่างการเรียนการสอน * นิสิตบางคนสับสนเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ที่อธิบายโดยการ ใช้การเปรียบเทียบและการเปรียบเทียบ ถึงแม้จะมีตัวชี้แนะก็ตาม ส่วนการ ใช้คำตรงกันข้ามและคำเหมือน นิสิตส่วนใหญ่ที่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ตัวนั้นๆ และคำที่นำมาอธิบายคำศัพท์ จึงจะเดาความหมายของ คำศัพท์ที่ครูใช้ยกเป็นตัวอย่างได้ถูกต้อง 2. ข้อสังเกตระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม * ระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกร่วมกันอภิปรายหาความหมาย ของคำศัพท์จากแบบฝึกหัด เนื่องจากแบบฝึกหัดข้อที่ใช้คำตรงข้ามและคำ เหมือนไม่มีตัวชี้แนะ นิสิตจึงใช้เวลาค่อนข้างนานถึงจะได้คำตอบร่วมกัน 3. ข้อสังเกตจากการตรวจงาน * นิสิตบางคนยังให้คำตอบไม่ตรงกับบริบท เนื่องจากยังอ่านและทำ ความเข้าใจคำอธิบายหลังตัวชี้แนะประเภทการเปรียบเทียบและการ เปรียบเทียบไม่ได้ ส่วนการอธิบายคำศัพท์โดยการใช้คำตรงกันข้ามและคำ เหมือนนิสิตที่มีพื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ตัวนั้นๆ และคำศัพท์ที่นำมา อธิบายถึงจะเดาความหมายได้ถูกต้อง เนื่องจากไม่มีตัวชี้แนะ

ตารางที่ 7. (ต่อ)

ยุทธวิธีในการเดาความหมาย คำศัพท์	บันทึกหลังการสอนและจากการตรวจงาน
<u>การวิเคราะห์บริบท (การใช้เหตุ-ผล การใช้การวินิจฉัย และการใช้คำอธิบาย</u>	<u>แผนการเรียนรู้ที่ 4: การใช้เหตุ-ผล การใช้การวินิจฉัย และการใช้คำอธิบาย</u> 1. ข้อสังเกตระหว่างการเรียนรู้การสอน * นิสิตส่วนใหญ่เดาความหมายของคำศัพท์ที่ครูยกตัวอย่างประเภทการใช้เหตุ-ผล และการใช้คำอธิบายได้ถูกต้อง เนื่องจากตัวชี้แนะมีความชัดเจน เข้าใจง่าย และตัวชี้แนะหลายตัวนิสิตมีความคุ้นเคยมาก่อน ส่วนการวินิจฉัยนิสิตส่วนหนึ่งยังให้ความหมายไม่ตรงกับบริบทเพราะมีความยุ่งยากและซับซ้อน 2. ข้อสังเกตระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม * ระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มอภิปรายความหมายของคำศัพท์ในแบบฝึกหัดที่ต้องใช้การวินิจฉัยอย่างขะมักเขม้น และใช้เวลาค่อนข้างนานกว่ายุทธวิธีอื่นๆ ถึงจะได้คำตอบร่วมกัน 3. ข้อสังเกตจากการตรวจงาน * นิสิตเดาความหมายของคำศัพท์จากแบบฝึกหัดที่ครูอธิบายโดยใช้เหตุ-ผล และการใช้คำอธิบายได้ถูกต้องจากการใช้ตัวชี้แนะ แต่การเดาความหมายโดยการวินิจฉัยยังเป็นปัญหาสำหรับนิสิต เพราะอาจจะต้องใช้ตัวชี้แนะหลากหลาย หรือต้องอ่านและทำความเข้าใจหลายๆ ประโยค หรืออาจจะทั้งย่อหน้า หลายย่อหน้า หรือทั้งเรื่องเลยก็ได้ และบางครั้งนิสิตอาจจะต้องใช้ประสบการณ์เดิมมาประกอบเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง

อภิปรายผล

ผลของการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาผล
การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษา

1. นิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ที่ได้รับการสอนโดยการใ้ ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์ โครงสร้างคำและบริบท มีความสามารถในการใ้ ยุทธวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงขึ้น โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการ ทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้จะเป็นผลสืบเนื่องจากปัจจัยดังต่อไปนี้

1.1 ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์ โครงสร้างคำและ บริบท เป็นยุทธวิธีที่ให้ความหมายคำศัพท์ภาษา อังกฤษสอดคล้องกับบริบทอย่างแท้จริง เมื่อผู้เรียน ฝึกฝนการใช้ยุทธวิธีต่างๆ เหล่านี้จนชำนาญก็จะ สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง และจากการ สังเกตของผู้วิจัยพบว่าเมื่อผู้เรียน สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้องก็จะ เกิดความภาคภูมิใจ กระตือรือร้นในการเรียน อยากมี ส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในห้องเรียน ทำให้ บทเรียนสนุกสนานน่าสนใจ และที่สำคัญผู้เรียนจะมี ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนคนอื่นๆ ในห้องเรียนจากการทำ กิจกรรมกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฮอริแมน และวีฟเวอร์ (Herman & Weaver, 1988) ที่ศึกษา วิธีการสอนคำศัพท์โดยใช้บริบทประเภทดูภายใน- ภายนอก (Look inside - Look out) วิธีดูภายในได้แก่ การดูส่วนต่างๆ ของคำเช่น คำอุปสรรค คำปัจจัย และรากศัพท์ ส่วนการดูภายนอกได้แก่ การดูบริบท (Context) ซึ่งพบว่าวิธีการสอนแบบนี้นอกจากจะ

เพิ่มประสิทธิภาพในการเดาความหมายของคำศัพท์ ของนักเรียนแล้วยังทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน ในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่มและทำให้บรรยากาศ ในชั้นเรียนดีอีกด้วย และจากการตอบแบบสอบถาม ของนิสิต พบว่ายุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์ โครงสร้างคำและ บริบททำให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น เร็วขึ้น และจำคำศัพท์ได้นานขึ้น เพราะเป็นการเรียนรู้จาก การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สวิชเชอร์ (Swisher, 1988) ที่ ทำการวิจัยเรื่องการสอนคำศัพท์โดยการวิเคราะห์ โครงสร้างคำ ซึ่งพบว่าการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างคำ ช่วยเพิ่มพูน ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และหา ความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น ส่วนกิฟฟอร์ด (Gifford, 1994) ทำการศึกษาผลของการใช้วิธีการ สอนแบบตรงโดยใช้ตัวชี้แนะในบริบทที่อ่านที่มีต่อ ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ และความเข้าใจ ในการอ่าน ซึ่งพบว่าคะแนนของกลุ่มทดลองสูงกว่า คะแนนของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 และนักศึกษาในกลุ่มทดลองมีความ คงทนในการจำคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน ดีกว่ากลุ่มควบคุม

1.2 ตัวชี้แนะที่บอกความหมายคำศัพท์ของ บริบทชนิดต่างๆ การเรียนรู้ตัวชี้แนะของบริบท ชนิดต่างๆ มีความสำคัญกับการเดาความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างมาก เพราะบริบทต่างชนิด ก็จะใช้ตัวชี้แนะต่างกัน ดังนั้นผู้เรียนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ทำความเข้าใจและจดจำตัวชี้แนะของ แต่ละชนิดให้ขึ้นใจ เพราะคำศัพท์ กลุ่มคำ หรือ ประโยคที่ตามหลังตัวชี้แนะเหล่านี้คือความหมาย ของคำศัพท์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ ซึ่ง

ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มีผลทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ได้รับการสอน โดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวณีย์ ญัฐฐาไกร (2549) ที่ศึกษาผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างสามารถใช้อยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำที่นิสิตใช้เดาความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องมากที่สุดคือ การวิเคราะห์คำประสมร้อยละ 65.83 รองลงมาคือ การวิเคราะห์คำอุปสรรคร้อยละ 55.33 ส่วนยุทธวิธีการวิเคราะห์โครงสร้างคำที่นิสิตใช้เดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องน้อยที่สุดคือ การวิเคราะห์รากคำร้อยละ 34.67 รองลงมาคือ การวิเคราะห์ปัจจัยร้อยละ 50.33 และค่าเฉลี่ยของการวิเคราะห์โครงสร้างคำก่อนการทดลองเท่ากับ 38.83 หลังการทดลองเท่ากับ 51.54 จึงสามารถสรุปได้ว่า

การวิเคราะห์โครงสร้างคำสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษขึ้นอีกร้อยละ 32.73

ส่วนยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์บริบทที่นิสิตใช้เดาความหมายได้ถูกต้องมากที่สุดคือ การกล่าวซ้ำร้อยละ 78.33 รองลงมาคือ การยกตัวอย่างร้อยละ 65.33 และการเปรียบเทียบร้อยละ 62.5 ตามลำดับ ส่วนยุทธวิธีการวิเคราะห์บริบทที่นิสิตใช้เดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องน้อยที่สุดคือ การเปรียบเทียบร้อยละ 44 รองลงมาคือ การใช้คำตรงกันซ้ำร้อยละ 44.17 และการใช้คำเหมือนร้อยละ 54 ตามลำดับ โดยค่าเฉลี่ยของการวิเคราะห์บริบทก่อนการทดลองเท่ากับ 41.52 หลังการทดลองเท่ากับ 58.15 ซึ่งสรุปได้ว่าการวิเคราะห์บริบทสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษขึ้นอีกร้อยละ 40.05 โดยภาพรวมยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทเพิ่มประสิทธิภาพในการเดาความหมายคำศัพท์ขึ้นอีกร้อยละ 36.39

3. นิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอน โดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตพบว่า นิสิตมีความพึงพอใจและให้ความเห็นว่ายุทธวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทมีประโยชน์สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้จริง ทำให้อ่านบทอ่านได้เร็วขึ้นและช่วยในการพัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพ โดยแบบสอบถามความคิดเห็นของ

3.1 กิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใ้ใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นิสิตทำกิจกรรมกลุ่มโดยนิสิตแต่ละคนจะมีส่วนร่วมในการอภิปรายหาความหมายของคำศัพท์ที่ยังไม่รู้จากแบบฝึกหัดที่ครูเตรียมไว้กับเพื่อนๆ ในกลุ่ม ดังนั้นนิสิตจะได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์จากสถานการณ์จริง และมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม หลังจากแต่ละกลุ่มทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้วครูผู้สอนจะให้แต่ละกลุ่มออกมาเฉลยคำตอบหน้าห้องเรียน แล้วให้นิสิตแต่ละคนแสดงความคิดเห็น อภิปรายถึงที่มาของคำตอบ ถ้ามีคำตอบที่ไม่ถูกต้องครูผู้สอนก็จะแก้ไขวิธีการเช่นนี้จะทำให้นิสิตเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์จากบริบทอย่างแท้จริง ซึ่งจะช่วยให้จดจำความหมายของคำศัพท์ได้นานขึ้น

3.2 ประโยชน์ที่นิสิตได้รับจากการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอน โดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท ผู้วิจัยพบว่าวิธีการสอนแบบนี้ทำให้นิสิตเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น เร็วขึ้น ถูกต้องตามบริบท เพราะเป็นการเรียนรู้ความหมายจากตัวชี้แนะ ลดเวลาในการเปิดหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม ทำให้บทเรียนมีความสนุกสนาน น่าสนใจ เพราะผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนคนอื่นๆ ในห้องเรียน วิธีการสอนแบบนี้มีส่วนอย่างมากในการพัฒนาการอ่านเพราะทำให้อ่านบท

อ่านได้เร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการและชีวิตจริงของผู้เรียน ด้วยเหตุผลที่กล่าวข้างต้นนี้ นิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จึงมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนโดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลลภา บุญอนันตบุตร (2547) ที่ศึกษาผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ ซึ่งพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนโดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามทั้งชุดเท่ากับ 4.02 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วย

จากการศึกษาผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท พบว่านิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีความสามารถในการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั้น สามารถสรุปปัจจัยที่ส่งผลดังกล่าวได้แก่ ความหลากหลายของยุทธวิธีที่ใช้เดาความหมายคำศัพท์ ตัวชี้แนะของบริบทแต่ละชนิดมีความชัดเจน เนื้อหาที่คัดเลือกมาสอนมีความง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และที่สำคัญกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม อภิปรายแสดงความคิดเห็นถึงที่มาของคำศัพท์ ดังนั้นยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทจึงเป็นยุทธวิธีที่

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้ ครูควรเลือกเนื้อหาหรือบทอ่านที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และที่สำคัญจะต้องเป็นเรื่องใหม่ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนเช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์วารสาร เป็นต้น เนื้อหาหรือบทอ่านที่ครูเลือกควรมีโครงสร้างคำหรือบริบทหลากหลายชนิดในเรื่องเดียวกัน เพราะผู้เรียนจะได้มีโอกาสใช้ยุทธวิธีต่างๆ ในการเดาความหมายของคำศัพท์ร่วมกัน กิจกรรมที่ใช้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มอภิปรายหาคำตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ จดจำความหมายของคำศัพท์ได้นาน ข้อเสนอแนะสำหรับการทำการวิจัยครั้งต่อไปคือ ควรมีการทำการวิจัยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบท กับนิสิตชั้นปีต่างๆ หรือนิสิตที่เรียนวิชาเอกอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

เพ็ญศรี รังสิกุล. (2542). การอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เรวดี หิรัญ. (2537). สอนอย่างไรเด็กจึงจะอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจ. ใน แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชิมมี อุปรา. (2541). การวิเคราะห์คำศัพท์และขอบข่ายความหมายที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินญา นิติน พันธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

ศติยา เมฆประยูร. (2544). การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร. ปรินญา นิติน พันธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2549). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: วี อินเทอร์เน็ต

นันทิยา แสงสิน. (2527). การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ประมาณ ทรัพย์ผดุงชนม์. (2543). การเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบททางวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

มหิดล. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. พลชัย วิริยะสมบัติ. (2539). การวิเคราะห์กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

พัชรี เส็งมณี. (2543). การศึกษาความรู้คำศัพท์หลากหลายความหมายในบริบททั่วไปและบริบททางวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

มนิรัตน์ สุริยมณี. (2537). การสอนกลวิธีในการอ่านตามการประเมินตนเองของอาจารย์ภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มาริสาสิงพันธ์. (2540). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการฝึกเดาคำศัพท์โดยใช้หน่วยคำเติมเพื่อช่วยนักเรียนในการหาความหมาย. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

วิชัย สายคำอิน. (2541). การใช้เกมที่มีผลต่อการเรียนรู้และความคงทนในการจำความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

วัลลภา บุญอนันตบุตร. (2547). ผลการใช้ยุทธวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศรีทิพย์ เบญจจาภา. (2544). พจนานุกรมรากศัพท์คำเสริมหน้าและคำเสริมท้าย. กรุงเทพฯ: บันลือกิจ.

ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2535). คู่มือเตรียมสอบอังกฤษ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสาวณีย์ ณีฎฐาไกร. (2549). การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมสวรรค์ พันธุ์เทพ. (2540). การนำวิธีการสอนแบบมุ่งประสิทธิภาพไปใช้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

สมุทร เข็นเขาวนิช. (2540). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สรวงสุดา สมสกุล. (2535). **การวิเคราะห์ศัพท์**.
กรุงเทพฯ: พิสิกส์เซ็นเตอร์.
- สุนิจ สุตันทวิบูลย์. (2543). **อ่านอังกฤษให้สัมฤทธิ์
ผล**. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์ไธธร. (2539). **การทดสอบและประเมิน
ผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่
1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- Akagawa, Y. (1996, March). The Effects of
Background Knowledge and Careful Attention
on Reading Comprehension and Vocabulary
acquisition. *Dissertation Abstracts International*.
- Boning, R.A. (1995). **Cloze Connection F**.
Singapore: Mc Graw-Hill.
- Brown, R.L. (1990, March). Developing the
English Reading Competence of ESL Students.
Papers presented at IDAC Seminar: **Reading
Development in Asia**. Bangkok.
- Burmeister, L.E. (1975). **Words-Form Prints
to Meaning**. Philippines: Addison-Wesley.
- Coady, J., & Huckin, T. (1999). Incidental
Vocabulary Acquisition in a Second Language.
Studies in Second Language Acquisition 21.
p. 196.
- Crawley, S. J., & Mountain, L. (1995). **Strategies
for Guiding Content Reading** (2 ed.).
Massachusetts: A Simon & Schuster.
- Dacanay, F. R., & Donald, B. J. (1963). **Techniques
and Procedures in Second Language
Teaching**. Quezon City: Phoenix.
- Dale, E. (1978). **Technique of Teaching
Vocabulary**. New York: Field Educational
Publication.
- Ellis, R., & Tomlinson, B. (1986). **Teaching
Secondary English**. London: Longman.
- Finocchiaro, M. (1974). **English as a Second
Language from Theory Practice**. New York:
Regent Publish Company. p. 73.
- Fredrickson, T.L. (1994). **Learn English by Fax**.
Bangkok: Bangkok Post Publishing.
- Gallagher, N. (1999). **Key to the TOEFL Test**.
New York: Delta System.
- Ghadessy, M. (1995). **Thematic Development in
English Texts**. New York: Printer Publisher.
- Gifford, A.P. (1994, February). An Investigation
of the Effects of Direct Instruction in
Contextual Clues on Developmental Reading
Students' Ability to Increase Vocabulary and
Reading Comprehension. **Dissertation
Abstracts International**. 54: 2965.
- Goodman, K. (1993). The Reading Process. In
**Interactive Approaches to Second Language
Reading** (5th ed.). New York: Cambridge
University Press.
- Groerss, B.P. (1993). A Study to Train Remedial
Elementary Students to Become More
Sensitive to Context Clues. **Dissertation
Abstracts International**. 54(2): 104.
- Herman, P.A., & Weaver, R. (1988). **Contextual
Strategies for Learning Word
Meanings: Middle Grade Students Look In,**

- Look Out.** Paper presented at the annual meeting of the National Reading Conference. Tucson. AZ.
- Johnson, D.D., & Pearson, D.P. (1978). **Teaching Reading Vocabulary.** New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Keen, D. (1985). **Developing Vocabulary Skills.** Massachusetts: Newbury House.
- Lee, D.W. (1970). **Harbrace Vocabulary Guide.** New Jersey: Harcourt Brace Jovanovich.
- Levine, A., Oded, B., & Stateman, S. (1988). **Clues to Meaning.** New York: Macmillan.
- Long, M.H., & Richards, J.C. (1987). **Methodology in TESOL.** Singapore: Harper & Row.
- Lougheed, L. (1995). **The Prentice Hall Regents Prep Series for the TOEFL Test Vocabulary and Reading Skills Builder.** New Jersey: Prentice Hall.
- Nation, I.S.P. (1990). **Teaching and Learning Vocabulary.** Massachusetts: Newbury House.
- _____. (2001). **Learning Vocabulary in Another Language.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Nation, P. (1980). **Strategies of Receptive Vocabulary Learning.** Guidelines. 3(20): 18-23.
- Oxford, R., & Crookall, D. (1994). Strategies and Learning Strategies. **Modern Language Journal** 73(4): 404.
- Paris, et al. (1983). Beyond Decoding: Synthesis of Research on Reading Comprehension. **Educational Leadership.** 41: 78-81.
- Read, J. (2000). **Assessing Vocabulary.** New York: Cambridge University Press.
- Redway, K. (1991). **How to Be a Rapid Reader.** Illinois: National Textbook.
- Richards, J.C. (1994). **The Context of Language Teaching.** Cambridge: Cambridge University.
- _____. (1997). **From Reader to Reading Teacher.** New York: Cambridge University Press.
- Rivers, W.M., & Temperley, M.S. (1977). Building and Maintaining on Adequate Vocabulary. **Forum.** 15(1): 2-7.
- Rodriguez, M., & Sadoski, M. (2000). Effects of Rote, Content, Keyword and Methods on Retention of Vocabulary in EFL Classroom. **Language Learning** 50(2): 385-412.
- Roth, A., & Camacho, O. (1972). **Word People Use.** Massachusetts: Winthrop.
- Rubin, D. (1993). **A Practice Approach to Teaching Reading** (2 ed.). London: Oxford University Press.
- Rubin, J. (1979). **Sociolinguistic Aspects of Language Learning and Teaching.** London: Oxford University Press.
- Swisher, K.E. (1989). Systematic Vocabulary

- Instruction through Morphological Analysis with Post Secondary Students. **Dissertation Abstracts International**. 49: 2541.
- Trattner, S.K. (1990). The Effect of a Word's Conceptual Difficulty and Amount of Contextual Support on a Child's Ability to Drive the Meaning of the Word from Context. **Dissertation Abstracts International**. 50: 3197.
- Visser, A. (1990). **Learning Vocabulary through Underlying Meanings: An Investigation of an Interaction Techniques**. *RELC Journal*: 11-28.
- Wellman, G. (1992). **Word Builder**. Oxford: Heinemann International.
- Wiener, H. S., & Bazerman, C. (1998). **Reading Skills Handbook**. Boston: Houghton Mifflin.